

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **obec Vysoké Studnice**
se sídlem Vysoké Studnice 122, Velký Beranov
zastoupeného advokátem Mgr. Petrem Šmídem
se sídlem Dvořákova 1927/5, Jihlava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2021, čj. MV-140930-14/ODK-2018

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 19. 11. 2021, čj. MV-140930-14/ODK-2018, je nicotné.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 13 200 Kč k rukám jeho zástupce Mgr. Petra Šmída, advokáta, sídlem Dvořákova 1927/5, Jihlava, a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2021, čj. MV-140930-14/ODK-2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný potvrdil výrok č. II rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 13. 9. 2021, čj. KUJI 76101/2021 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a zamítl odvolání žalobce. Výrokem č. II prvostupňového rozhodnutí Krajský úřad Kraje Vysočina rozhodl o náhradě nákladů řízení vedeného dle § 141 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) ve věci sporu z veřejnoprávní smlouvy dle § 169 správního řádu.
2. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 16. 11. 2022, čj. 4 Afs 152/2020 - 41 dospěl k právnímu závěru, že nelze podat odvolání proti rozhodnutí správního orgánu o náhradě nákladů řízení ze sporu z veřejnoprávní smlouvy. Tuto změnu judikatury zjevně zaregistroval i žalobce a reagoval doplněním žaloby ze dne 9. 12. 2022. Dle tohoto doplnění žalobce napadá také výrok č. II prvostupňového rozhodnutí. Žalobce dále uplatnil námitky přímo proti tomuto rozhodnutí a navrhl zrušení výroku č. II prvostupňového rozhodnutí. Soud následně usnesením ze dne 11. 1. 2023, čj. 30 A 139/2021 - 85, připustil tuto změnu žaloby a vyloučil žalobu v části, ve které směřuje proti výroku č. II prvostupňového rozhodnutí k samostatnému projednání. Tímto rozsudkem je proto rozhodováno výlučně o zákonnosti (potažmo nicotnosti) žalobou napadeného rozhodnutí, přičemž o žalobě přímo proti výroku č. II prvostupňového rozhodnutí bude rozhodováno samostatně.

II. Stanoviska účastníků řízení

3. Žalobce se domáhá zrušení správních rozhodnutí obou stupňů a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Namítá nezákonnost, nesprávnost a nespravedlivost napadeného rozhodnutí. Správní orgány postupovaly příliš formalisticky a vyhlášku č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), interpretovaly jen gramaticky, aniž se zaměřily na účel normy. Při výpočtu náhrady za zastupování měl žalovaný správně vycházet z hodnoty předmětu plnění. Tímto postupem byla žalobci přiznána náhrada nákladů v mnohem menší částce, než mu náleží.
4. Žalovaný ve svém vyjádření odkazuje na napadené rozhodnutí a uvádí, že výpočet náhrady nákladů řízení byl správný.
5. V doplnění žaloby žalobce namítá nicotnost napadeného rozhodnutí.

III. Posouzení věci krajským soudem

6. Předtím, než se soud mohl zabývat přezkumem napadeného rozhodnutí žalovaného, musel i bez návrhu přihlédnout k nicotnosti tohoto rozhodnutí na základě § 76 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s. a § 76 odst. 3 s. ř. s. *a contrario*).
7. Vyslovení nicotnosti připadá v úvahu pouze u úkonů správních orgánů, které jsou rozhodnutími ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2013, čj. 4 As 113/2013 - 30). Judikatura správních soudů za vady způsobující

nicotnost správního rozhodnutí označuje např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu aj. [viz např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2008, čj. 8 Afs 78/2006 - 74, č. 1629/2008 Sb. NSS]. To platí i pro případ, kdy správní orgán rozhodoval o odvolání proti rozhodnutí, proti kterému nebylo odvolání přípustné (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2003, čj. 5 A 153/2002 - 33, nebo rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2022, čj. 4 As 65/2018 - 85, č. 4329/2022 Sb. NSS).

8. Zjistí-li soud, že je rozhodnutí nicotné, vysloví rozsudkem tuto nicotnost i bez návrhu. Pokud se důvody nicotnosti týkají jen části rozhodnutí, soud vysloví nicotnou jen tuto část rozhodnutí, jestliže z povahy věci nevyplývá, že ji nelze oddělit od ostatních částí rozhodnutí (§ 76 odst. 2 správního řádu).
9. V projednávané věci žalovaný rozhodl o odvolání proti výroku č. II prvostupňového rozhodnutí o náhradě nákladů řízení v rámci řízení vedeného dle § 141 správního řádu ve věci sporu z veřejnoprávní smlouvy dle § 169 správního řádu. Předmětem sporu bylo vrácení vodohospodářského majetku ze svazku měst a obcí z titulu vypořádání majetkové účasti žalobce na tomto svazku poté, co z něj žalobce vystoupil.
10. Podle § 169 odst. 2 správního řádu přitom platí, že proti rozhodnutí vydanému podle odstavce 1 (který vyjmenovává typy sporů z veřejnoprávní smlouvy) nelze podat odvolání ani rozklad. Otázku, zda citované ustanovení platí pouze pro výroky ve věci samé (tj. výroky, jimiž správní orgán rozhoduje o samotném sporu z veřejnoprávní smlouvy) nebo i pro navazující výroky o náhradě nákladů řízení, přitom vyřešil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 16. 11. 2022, čj. 4 Afs 152/2020 - 41. Dospěl k závěru, že vyloučení možnosti podat odvolání se vztahuje právě také na výroky o náhradě nákladů řízení. V podrobnostech zdejší soud odkazuje na odůvodnění rozsudku rozšířeného senátu.
11. Proti výroku č. II prvostupňového rozhodnutí tedy nebylo přípustné odvolání, a žalovaný proto neměl pravomoc o takto podaném odvolání rozhodnout. Objektivní nedostatek pravomoci přitom nemůže být zhojen skutečností, že žalobce byl v prvostupňovém rozhodnutí poučen o možnosti podat odvolání proti nákladovému výroku. S ohledem na nedostatek pravomoci žalovaného rozhodnout o podaném odvolání je nutno jeho rozhodnutí o tomto odvolání prohlásit za nicotné.

IV. Závěr a náklady řízení

12. Na základě výše uvedených úvah shledal soud žalobu důvodnou, proto vyslovil nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Žalovaný je dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem zdejšího soudu.
13. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Strana žalující měla ve věci plný úspěch, proto má vůči straně žalované právo na náhradu nákladů, které v řízení před soudem účelně vynaložila. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a v nákladech právního zastoupení v řízení před krajským soudem. Zástupce strany žalující učinil celkem 3 úkony právní služby ve smyslu vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) – šlo o převzetí a přípravu zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu; tento úkon je třeba uhradit bez ohledu na to, že právní zástupce zastupoval účastníka již ve správním řízení – srov. rozsudek Nejvyššího

správního soudu ze dne 30. 3. 2011, čj. 1 As 21/2011 - 52, č. 2414/2011 Sb. NSS], dvě písemná podání soudu ve věci samé, tj. podání žaloby a doplnění žaloby spolu s návrhem na připuštění dalšího účastníka [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za jeden úkon náleží podle § 7 bodu 5 aplikovaného na základě § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu odměna ve výši 3 100 Kč. Zástupci dále náleží náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč za každý úkon. Nárok na náhradu DPH právní zástupce nevznese, proto mu za jeden úkon náleží 3 400 Kč, celkem tedy za všechny úkony 10 200 Kč (3 x 3 400 Kč). Krajský soud naopak žalobci nepřiznal náhradu nákladů za repliku k vyjádření žalovaného, neboť žalobce prakticky jen zopakoval své dřívější žalobní argumenty a nic nového ve věci netvrdil.

14. Výše nákladů právního zastoupení za celé řízení tudíž činí 10 200 Kč a výše soudních poplatků 3 000 Kč. Celkem má strana žalovaná uhradit straně žalující částku 13 200 Kč, k čemuž jí soud stanovil lhůtu jednoho měsíce.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. 1. 2023

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu